

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010274
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8819010274.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Moniky Halkociovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2022, v trestnej veci obvineného A. B. C. pre nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/66/2019 zo dňa 29.03.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou napadnutým uznesením sp. zn. 13T/66/2019 zo dňa 29.03.2022 podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku vec trestného stíhania obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX vo D. E. F., trvale bytom E. G. XXX, t. č. E. G. XXX, C. D. E. F. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 13.12.2018 v čase okolo 20:00 hod. v byte, v miestnosti kuchyne na adrese H. A. I. XXX/XX D. D. E. F. po predchádzajúcej slovnej roztržke, vyhrážaní sa zabitím, že niečo urobí a slovnom útoku ohľadom nevery voči manželke J. C., nar. XX.XX.XXXX, prešiel do miestnosti spálne, kde jedenkrát vystrelil z dlhej brokovej zbrane do stropu miestnosti, kde potom za ním prišla manželka, aby zistila, čo sa stalo a po zistení, že sa manželovi nič nestalo, sa snažila manželovi vziať dlhú brokovú zbraň, ktorú držal v ruke, aby nedošlo k ohrozeniu života, avšak došlo medzi nimi k zápasu o dlhú brokovú zbraň, ktorá počas zápasu jedenkrát vystrelila do steny izby.

postúpil Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy, nakoľko nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

Po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal sťažnosť.

Prokurátor svoju sťažnosť odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.05.2022. Prokurátor konštatuje, že s výrokom napadnutého uznesenia, ako aj so závermi súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nemôže stotožniť. V prvom rade poukazuje na skutočnosť, že trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie vznesené na základe trestného oznámenia podaného poškodenou J. C., ktorá následne pred vznesením obvinenia po všetkých zákonných poučeníach za súčasného nahrávania jej výpovede na obrazovo-zvukový záznam potvrdila svoje tvrdenia uvedené pri podávaní trestného oznámenia na obžalovaného. Trestné oznámenie podala z dôvodu obavy o svoj život, ktorú v tom čase z dôvodu konania obžalovaného pociťovala, pričom dôsledne popísala priebeh skutkového deja a popísala komplikované spolužitie s obžalovaným. Poškodená následne v prípravnom konaní odmietla vypovedať. V závere dokazovania na hlavnom pojednávaní sa rozhodla vypovedať a de facto

poprela všetko to, čo viedlo k trestnému stíhaniu obžalovaného pričom, ale túto podstatnú zmenu výpovede nevedela racionálne odôvodniť. Poškodená to prešla iba s výhovorkou, že si to všetko vymyslela, aby manželka dostala na liečenie. Podotýka, že na základe prvotných výpovedí v prípravnom konaní bol obžalovaný vzatý do väzby. Poškodená stále odmietala vypovedať a až v samotnom závere rozhodla sa pomôcť obžalovanému. Poškodená pri podávaní trestného oznámenia a vo svojej výpovedi poškodenej v prípravnom konaní tvrdila, že nešlo o ojedinelé konanie obžalovaného, že obžalovaný často požíva alkohol a bol na ňu agresívny a žiarlivý, čo bolo potvrdené znaleckým dokazovaním a to tak znalcami z odboru psychiatrie ako aj psychológie. Zo strany poškodenej teda zjavne nešlo len o vymyslené tvrdenia ako to napokon na hlavnom pojednávaní účelovo tvrdila.

Prokurátor podotýka, že v zmysle ustálenej judikatúry podstatné je pri danom trestnom čine vnímanie poškodeného v čase spáchania skutku, resp. v čase čo najbližšom k spáchaniu skutku a nie po dlhšom časovom odstupe. Do úvahy treba v prvom rade brať to, či poškodený mal počas toho ako sa mu vyhrážali dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a majetok, resp. či táto obava pretrvávala bezprostredne po spáchaní skutku, keďže s väčším časovým odstupom to už môže z rôznych príčin poškodený vnímať rozlične, čo môže vyústiť do zmeny výpovede.

Obžalovaný je ďalej usvedčovaný aj vlastnou výpoveďou vykonanou v prípravnom konaní dňa 14.01.2019, kedy za prítomnosti svojho obhajcu po zákonom poučení k spáchaniu skutku, pre ktorý nakoniec bola podaná obžaloba priznal, vyhlásil svoju vinu a oľutoval svoje konanie. Obvinený pri svojom výsluchu navyše vzal svoju sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia späť. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní sa na rozdiel od výpovede v prípravnom konaní javí vnútorne rozporná, nekonzistentná, z dôvodu čoho možno hodnotiť túto zmenu ako nepravdivú a účelovú.

Prokurátor poukazuje, napríklad na dôvody, ktoré uviedol prečo mal brokovnicu použitú pri spáchaní trestného činu v byte vo Vranove nad Topľou, namiesto miesta, kde ju mal v zmysle Zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach mať, teda v mieste jeho trvalého pobytu v E. G.. Jeho zdôvodnenie, že na nasledujúci deň mal ísť na skúšky so psom, a teda aby nemusel ísť po zbraň do E. G. sú nelogické, keďže ako to potvrdil aj on sám poľovného psa, s ktorým mal ísť nasledujúci deň na skúšky má umiestneného práve v Nižnom Hrabovci, kde by teda musel tak či tak ísť. Obvinený si teda zbraň úmyselne doniesol domov kde žije poškodená a ich deti. Manipuloval s ňou pod vplyvom alkoholu a počas konfliktu s poškodenou došlo z jeho strany k výstrelom z tejto brokovnice, čo mohlo nepochybne skončiť tragicky. Taktiež v prípravnom konaní obžalovaný tvrdil, že si na samotnú strelbu nespomína, avšak následne na hlavnom pojednávaní s odstupom dvoch rokov už presne popisoval priebeh deja a samotnej strelby. Podotýka, že obžalovaný ako poľovník musí vedieť, že podľa platných právnych predpisov doma nesmie skladovať nabitú zbraň, a teda možno predpokladať, že k nabitíu zbrane došlo pri manipulácii s ňou v čase spáchania skutku. K uvedenému sa vyjadrila aj poškodená, ktorá síce uviedla, že si myslí, že nebola nabitá, nevie to rozlíšiť, ale zároveň uviedla, že zbrane stále vyčistil a odložil čo znamená, že po vyčistení nabitie byť nemohli. To opätovne nasvedčuje záveru, že o použití zbrane pri hádke a vyhrázaní poškodenej, resp. súvislosti s tým, a teda k spáchaniu skutku došlo so zbraňou. V priebehu prípravného konania bolo preukázané, že obžalovaný konal pod vplyvom alkoholu. Mal problémy s alkoholom, čo bolo potvrdené jeho výpoveďou ako aj výpoveďou poškodenej a znaleckým posudkom, ktorým bol vyšetrený duševný stav. Znalec vo svojich záveroch konštatoval závislosť na alkohole a na týchto záveroch zotrval aj na hlavnom pojednávaní.

Konanie obžalovaného a jeho problematickú osobnosť a charakter dokresľujú aj znalecké posudky, ktoré potvrdili tvrdenia poškodenej pri podávaní trestného oznámenia, kde vykreslila osobu obžalovaného. Prokurátor konštatuje, že obžalovaný v minulosti bol odsúdený za trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/ Tr. zákona. Išlo o trestný čin súvisiaci s jeho žiarlivosťou. Tomu, že obžalovanému protiprávne konanie nie je cudzie nasvedčujú aj ďalšie záznamy v odpise z registra trestov.

Zo znaleckých posudkov spracovaných znalcom z odboru psychológie vyplýva dopad problematického a konfliktného správania obžalovaného na poškodenú a ich deti. Podľa znalca poškodená v čase spáchania skutku konanie obžalovaného vnímala ako veľmi nepríjemný citový stav spojený s pocitom strachu a ohrozenia. Poškodená z psychologického hľadiska prežívala udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania ako stresujúce, traumatizujúce, vyvolávajúce pocity strachu, pociťovala ich ako príkorie. Čo sa týka dcér obžalovaného a poškodenej konanie obžalovaného malo na ich vývoj rôzne negatívne dopady. Poukazuje na závery znaleckého posudku.

Prokurátor konštatuje, že v zmysle ustálenej judikatúry pri posudzovaní vyhrážky smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu je dôležité posúdiť, aké konkrétne vyhrážky páchatel použil, ako sa pritom celkovo správal, či nechytal do ruky nejaké predmety, nenaznačoval tak úmysel uskutočňovať svoje hrozby alebo či nešlo len o hrozby, ktoré neboli vážne myslené a pod. Mali tiež byť vykonané aj dôkazy na objasnenie povahy páchatel'a v tom smere, či je schopný dopustiť sa v podnapitom stave násilného konania a či teda jeho hrozby mohli vzbudiť odôvodnenú obavu. V tomto smere by mohlo prispieť k objasneniu veci najmä zoznámenie sa s obsahom trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach páchatel'a, najmä zistenie za akých okolností sa páchatel' v minulosti dopustil násilných trestných činov.

Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že v prípade konania obžalovaného nemožno hovoriť o konaní tak málo závažnej intenzity, že by nešlo o trestný čin ale o priestupok, ako to uviedol súd v napadnutom uznesení.

V priebehu trestného stíhania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal spôsobom a intenzitou, ktorá spôsobila obavu o jej život a zdravie. Konal pod vplyvom alkoholu a navyše so zbraňou. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný mal problémy s alkoholom, ktorý nadužíval, správal sa agresívne, žiarlivo, čo odôvodňovalo jeho konanie. Nešlo o ojedinelé neprístojné konanie voči poškodenej, keďže podľa výpovede sa často hádali a mali konflikty. Znalecké posudky preukazujú, že obžalovaný sa doma správal spôsobom, ktorý mal negatívny vplyv na poškodenú, ako aj na ich deti, čo vyústilo do rôznych negatívnych dopadov.

Možno konštatovať, že súd pri vydávaní napadnutého uznesenia sa s týmito podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania nezaoberal, výpoveď poškodenej hodnotil jednoznačne izolovane v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. poriadku a z toho dôvodu vec nesprávne právne posúdil.

Z uvedených dôvodov považuje napadnuté uznesenie za nezákonné a z toho dôvodu je potrebné v zmysle § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal dňa 03.05.2019 obžalobu na A. B. C. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať, tak že

- dňa 13.12.2018 v čase okolo 20:00 hod. v byte, v miestnosti kuchyne na adrese H. A. I. XXX/XX D. D. E. F. po predchádzajúcej slovnej roztržke, vyhrážaní sa zabitím, že niečo urobí a slovnom útoku ohľadom nevery voči manželke J. C., nar. XX.XX.XXXX, prešiel do miestnosti spálne, kde jedenkrát vystrelil z dlhej brokovej zbrane do stropu miestnosti, kde potom za ním prišla manželka, aby zistila, čo sa stalo a po zistení, že sa manželovi nič nestalo, sa snažila manželovi vziať dlhú brokovú zbraň, ktorú držal v ruke, aby nedošlo k ohrozeniu života, avšak došlo medzi nimi k zápasu o dlhú brokovú zbraň, ktorá počas zápasu jedenkrát vystrelila do steny izby.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. C., výsluchom poškodenej J. C., K. L. C., K. K. C., K. J. C., G. K., K. M., znaleckými posudkami z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatrie a z odboru psychológie, odpisom z registra trestov, správami z miesta trvalého bydliska, zápisnicami o ohliadke miesta činu, zápisnicou o vydaní veci, odpisom z evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov.

Súd prvého stupňa podrobne rozobral skutočnosti, ktoré vyplývajú z jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Následne súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov zdôraznil, že ustanovenie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona poskytuje trestnoprávnu ochranu pokojnému občianskemu spolužitiu pred jeho hrubým narušením a to konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy, či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu je nutné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Je potrebné brať do úvahy povahu vyhrážky, porovnať fyzické a povahové vlastnosti páchatel'a s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah a pod.

Pod dôvodnou obavou je potrebné rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážanie. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, vyhrážanie však musí byť objektívne spôsobilé vzbudiť takúto dôvodnú obavu, preto nie je nevyhnutné, aby u poškodeného skutočne vznikla dôvodná obava uvedeného charakteru. Tiež je potrebné skúmať či vyhrážanie bolo doprevádzané chovaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatel'a vyhrážky splniť a z toho bude potom možné vyvodiť, či vyhrážka bola spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu.

Znak spočívajúci vo vyhrázaní obžalovaného nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia a jeho spôsobilosť, resp. nespôsobilosť vzbudiť dôvodnú obavu, ale je potrebné ho vykladať aj spojením s ďalším konaním a prejavmi obžalovaného, ktoré by po to bolo, resp. nebolo možné vnímať ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodeného takúto obavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj berúc do úvahy vykonané dokazovanie a skutočnosti z nich zistené mal súd za to, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil by bolo možné prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a to z týchto dôvodov.

Poškodená v podanom trestnom oznámení uviedla, že obžalovaný jej povedal, že ju zabije, ktoré trestné oznámenie bolo podkladom pre začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia, v ďalšom však podľa názoru súdu nemôže slúžiť ako dôkazný prostriedok na preukázanie viny páchatel'a. Pokiaľ sa však týka ďalšej výpovede poškodenej, táto bola vypočutá a z výsluchu bol vyhotovený aj obrazovo-zvukový záznam a v neposlednom rade bola vypočutá na hlavnom pojednávaní a súd musí konštatovať v jej výpovediach rozpory, no súčasne súd považuje za potrebné uviesť a prisvedčiť tým obhajobe, že viac menej poškodená týchto výpovediach popisovala vzájomné spolužitie s obžalovaným, samotného obžalovaného, jeho povahové vlastnosti, problémy súvisiace s požívaním alkoholu a s jeho žiarlivosťou. Súd prvého stupňa mal za to, že výsluch bol vykonaný riadnym spôsobom tak ako to predpokladá trestný poriadok, resp. príslušné ustanovenia tvrdeniu poškodenej, že nebola riadne poučená, že jej len bolo odovzdané tlačivo s poučením na oboznámenie, no súd poukazuje na to, že zápisnica je poškodenou podpísaná. V tejto sú uvedené všetky poučenia a keďže poškodená je plne spôsobilou osobou, súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že by si mala byť vedomá toho, že nevie čo podpisuje. Napriek tomu vo výpovedi poškodenej učinenej na hlavnom pojednávaní došlo k zmene a poškodená k podaniu trestného oznámenia uviedla, že veľkou motiváciou podania trestného oznámenia poškodenej boli ňou uvádzané problémy na strane obžalovaného v snahe práve tieto riešiť. Dávala obžalovanému na výber medzi liečením, na ktoré tento nechcel ísť, tak sa rozhodla pre podanie trestného oznámenia. Nie sú podľa súdu prvého stupňa dôležité také okolnosti, či ho podala ihneď, bezprostredne po spáchaní skutku obžalovaným alebo či bolo podané s istým časovým odstupom, teda nemôže mať žiaden vplyv na vyvodenie zodpovednosti páchatel'a za svoje konanie, v ďalšom je rozhodujúce, či vykonaným dokazovaním bude preukázané naplnenie znakov trestného činu, či priestupku alebo iného deliktu.

Poškodená vo výpovediach popisovala hádky, slovné napádania a až následne po tom ich verbálnom konflikte malo dôjsť k výstrelu zo zbrane a to v miestnosti spálne, kde obžalovaný sa nachádzal už sám. Poškodená od začiatku uvádzala, že po tomto výstrele išla do miestnosti spálne, pričom mala vedomosť o tom, že obžalovaný má doma zbrane, teda s najväčšou pravdepodobnosťou musela predpokladať, že sa jednalo o výstrel zo zbrane. Následne obžalovaného žiadala, aby jej zbraň odovzdal, kedy pri preberaní zbrane došlo k ďalšiemu výstrelu, no nevie, ako sa to udialo. Bola vypočutá aj svedkyňa M. susedka, ktorá tiež uviedla, že počula silné buchnutie no keď zaklopala na dvere susedov, tak poškodená, ktorá otvorila sa správala kľudne, normálne, pôsobila na ňu vyrovnane, tvrdila, že je všetko v poriadku, ak by tomu tak nebolo a poškodená mala skutočne obavu z konania obžalovaného asi by tak krátko po skutku za popísaných okolností predsa len, či už pôsobila alebo priamo požiadala svedkyňu o pomoc v tejto situácii.

V ďalšom súd prvého stupňa poukazuje na vyjadrenie poškodenej, keď o obžalovanom tvrdila, že je „herec“, a teda možno aj v tomto smere chcel na poškodenú zapôsobiť. Túto skutočnosť objektivizoval

aj znalec psychológ, podľa ktorého nielen obžalovaný ale aj poškodená, obaja majú v správaní hysteriformné prejavy vrátane sklonu k demonštrativnosti a k robeniu scén.

Pri posúdení konania obžalovaného či skutočne chcel vykonať, splniť to čo ústne deklaroval je potrebné posúdiť to, aj z toho pohľadu, že napriek ním uvedenému následne síce strieľal, ale v miestnosti, kde bol sám, teda v inej ako sa nachádzala poškodená, neprišiel so zbraňou za poškodenou, pričom bol pod vplyvom alkoholu a možno tento stav u neho vyvolal pocit, podľa súdu zodpovedajúci ďalšiemu konštatovaniu znalca psychológa a teda, že obžalovaný má pocit, že je nepochopený, že bude opustený, preto toto jeho konanie skôr vyvoláva dojem, že si chcel vynútiť pozornosť poškodenej takýmto aj keď zvláštnym možno v určitom ponímaní aj nebezpečným spôsobom.

Podľa výpovede poškodenej ešte z prípravného konania obžalovaný sa mal vyhrázať, „ že mi dačo urobiť alebo si urobí sám, rozstrieľa každého dookola a proste v takomto zmysle“, no v prvom musí súd prvého stupňa prisvedčiť obžalobe, že poškodená to uviedla až na výslovné a navádzajúce otázky vypočúvajúceho príslušníka PZ, no v konečnom dôsledku ako už bolo uvedené vyššie napokon obžalovaný strieľal sám v miestnosti spálne.

Súd prvého stupňa opätovne poukazoval aj na už uvedené o motivácii poškodenej podať trestné oznámenie v kontexte, že jej snahou bolo dosiahnuť, aby obžalovaný absolvoval liečenie.

Aby bolo možné o prečine nebezpečného vyhrážania uvažovať ako o trestnom čine, prednesené vyhrážky by museli byť mienené vážne, museli by byť vzhľadom na situáciu, v ktorej boli prednesené spôsobilé, dôvodnú obavu vzbudiť, nemohli by byť myslené zo žartu, myslené ako nadnesený význam slova a nemohli by byť prednesené v bežnom hneve ako prejav emócií reagujúcich na konkrétnu situáciu. Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pojem trestný čin možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočnosti charakterizujúce individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom.

Súd prvého stupňa uzavrel, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom, a to vzhľadom na nespôsobilosť možnej vyhrážky obžalovaného vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu z jej uskutočnenia, a to s prihliadnutím na všetky konkrétne okolnosti prípadu ako ich uviedol a ako vyplývajú z vykonaného dokazovania, teda, že obžalovaný je, resp. bol žiarlivý a verbálny konflikt predchádzajúci jeho konaniu súvisel s touto žiarlivosťou a teda, že išlo o akýsi prejav emócií reagujúcich na konkrétnu vzniknutú situáciu, ale aj na iné zo vzájomného spolužitia obžalovaného a poškodenej skoršieho charakteru, či dlhodobejšie, ktorá sa vytvárala medzi obžalovaným a poškodenou, nielen ako medzi partnermi, ale aj rodičmi, preto súd prvého stupňa rozhodol tak, že sa nejedná o trestný čin, ale skutok by mohol prejednať iný orgán ako priestupok, preto ho postúpil na prejednanie Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta, že súd prvého stupňa selektívne hodnotil vykonané dokazovanie, vychádzal iba z dôkazov a zo skutočností, ktoré sú v prospech obžalovaného a postupoval v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 2 ods. 1, 2 Tr. poriadku.

S týmto názorom sťažovateľa krajský súd sa nemohol stotožniť, pretože súd prvého stupňa dôsledne poukázal vo svojom rozhodnutí na skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazných prostriedkov. Dôkazy hodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a svoje závery pretavil do úvah, ktorými odôvodnil svoje rozhodnutie. Práve naopak prokurátor v sťažnosti sa sústreďuje iba na časť dôkazov, no súd prvého stupňa hodnotil dokazovanie komplexne a dospel k správne mu záveru, že konanie, ktoré bolo predmetom obžaloby a vykonaného dokazovania nie je trestným činom a že toto konanie by mohol iný orgán prejednať ako priestupok.

So závermi súdu prvého stupňa sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.

jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

přípustný.